

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 222.040 van 14 januari 2013
in de zaak A. 205.695/XIV-34.398**

In zake : Hashim HOMAMADI
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Wim Busschaert
kantoor houdend te 1050 Brussel
Louizalaan 174/8
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Stefaan Verbouwe
kantoor houdend te 1150 Brussel
Tervurenlaan 270
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 23 juli 2012, strekt tot de
nietigverklaring van de beslissing van de Federale Overheidsdienst Justitie, dienst
Voogdij, van 25 mei 2012 waarbij werd vastgesteld dat de leeftijdsbeslissing van
9 december 2011 behouden blijft.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord
ingediend.

Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een verslag opgesteld overeenkomstig artikel 93, eerste lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 19 december 2012.

Kamervoorzitter André Beirlaen heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Meral Kalin, die loco advocaat Wim Busschaert verschijnt voor de verzoeker en advocaat Stefaan Verbouwe, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verzoeker komt zonder identiteitsdocumenten het land binnen op 28 februari 2011. Op 1 maart 2011 verklaart de verzoeker van Afghaanse nationaliteit te zijn en geboren te zijn op 31 december 1994 (17 jaar oud). Diezelfde dag wordt de verzoeker onder de hoede geplaatst van de dienst Voogdij.

Aangezien er twijfel is omtrent de ingeroepen leeftijd van de verzoeker, vraagt de dienst Vreemdelingenzaken aan de dienst Voogdij om een leeftijdsonderzoek uit te voeren.

In het Universitair Ziekenhuis Sint Rafaël (KULeuven) ondergaat de verzoeker op 18 november 2011 een medisch onderzoek waaruit blijkt dat hij ouder is dan 18 jaar, “waarbij 21,3 jaar een minimumleeftijd is”.

Op 9 december 2011 concludeert de dienst Voogdij dat de verzoeker “niet voldoet aan de voorwaarden zoals bedoeld in artikel 5 van Titel XIII, Hoofdstuk 6 ‘Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen’ van de programmawet van 24 december 2002. Bijgevolg vervalt de plaatsing onder de hoede door de dienst Voogdij van Mijnheer Hashim MOHAMADI van rechtswege op de datum van de kennisgeving van deze beslissing”.

Deze beslissing wordt door de verzoeker aangevochten bij de Raad van State, die het beroep verwerpt bij arrestnummer 220.080 van 28 juni 2012.

Op 13 april 2012 legt de verzoeker een taskara neer, afgegeven op 21 januari 2006 in Maidan Wardak te Afghanistan, die vermeldt dat hij tien jaar was in 1384 (2005/2006).

Op 25 mei 2012 concludeert de dienst Voogdij dat de leeftijdsbeslissing van de verzoeker behouden blijft.

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Onderzoek van het enig middel

Uiteenzetting van het enig middel

4.1. De verzoeker voert de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. De verzoeker stelt dat hij op 13 april 2012 een taskara heeft overgemaakt aan het Federaal Agentschap voor de opvang van asielzoekers, waaruit blijkt dat hij in 1384 (2005/2006) tien jaar oud was. Dit document bevestigt zijn verklaringen. De bestreden beslissing steunt dan ook op foutieve informatie en gaat voorbij aan een document dat niet voor betwisting vatbaar is. De bestreden beslissing geeft niet aan waarom geen rekening werd gehouden met verzoekers geboorteakte nu er steeds een foutenmarge moet worden in aanmerking

genomen bij medische testen. Het document werd overigens neergelegd ná de leeftijdsbeslissing van 9 december 2011, die uitsluitend gebaseerd was op het medisch onderzoek.

Beoordeling

4.2. Uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt dat de dienst Voogdij beslist dat de leeftijdsbeslissing behouden blijft, omdat uit het medisch onderzoek blijkt dat de verzoeker een leeftijd had van 21,3 jaar op 18 november 2011, en de in het dossier aangevoerde elementen niet van aard zijn om de resultaten van het medisch onderzoek tegen te spreken.

Op die wijze geeft de dienst Voogdij uitdrukkelijk weer welke de reden is van de bestreden beslissing. In formeel opzicht is de bestreden beslissing dan ook afdoende gemotiveerd. De verzoeker kent immers de gronden waarop de bestreden beslissing is gesteund en kan bepalen welke rechtsmiddelen hij er tegen aan zal wenden.

Artikel 7, § 1 van Titel XIII, Hoofdstuk 6 “Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen” van de programmawet van 24 december 2002 bepaalt dat wanneer de dienst Voogdij of de overheden bevoegd voor asiel, toegang tot het grondgebied, verblijf en verwijdering, twijfel koesteren omtrent de leeftijd van de betrokken persoon, de dienst Voogdij onmiddellijk een medisch onderzoek door een arts laat uitvoeren teneinde na te gaan of die persoon al dan niet jonger is dan achttien jaar. Artikel 7, § 2 van voornoemde wet bepaalt dat indien uit het medisch onderzoek blijkt dat betrokkene jonger is dan achttien jaar, mits voldaan is aan enkele voorwaarden, er een voogd wordt aangewezen. Indien uit het medisch onderzoek blijkt dat de persoon in kwestie ouder is dan achttien jaar, dan vervalt de plaatsing onder de hoede van de dienst Voogdij van rechtswege.

Het medisch onderzoek is dus door de wet ingesteld als ultiem bewijsmiddel om de al dan niet minderjarigheid van de betrokkene te bepalen.

De verzoeker voert echter aan dat de motivering van de bestreden beslissing onjuist is gelet op de taskara en gelet op de onbetrouwbaarheid van de medische testen.

De verzoeker kan niet gevolgd worden wanneer hij stelt dat het volgens hem “officiële document” niet voor betwisting vatbaar is. In dit kader kan worden gewezen op de tweede paragraaf van artikel 28 wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht (WIPR), die bepaalt dat het tegenbewijs van de door de buitenlandse overheid vastgestelde feiten met alle middelen mag worden aangebracht. Het tegenbewijs leveren van de feiten zoals vastgelegd, zelfs in een buitenlandse authentieke akte, is dus altijd mogelijk.

In casu vormt de leeftijdtest het tegenbewijs.

De verzoeker oefent kritiek uit op het medisch onderzoek inzake de leeftijdsbepaling zonder concreet aan te tonen dat de medische testen op onjuiste, onbetrouwbare of ondeskundige wijze werden uitgevoerd. Hij toont evenmin aan dat de overheid zich onterecht steunde op het resultaat van het medisch onderzoek. Evenmin toont hij aan dat de taskara kon en moest primeren boven het medisch onderzoek.

Het enig middel is ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 14 januari 2013, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Christophe Verhaert,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Christophe Verhaert

André Beirlaen